

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370670000/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Sværmen brusede efter dem som en gnistrende Hale paa en pragtfuld Komet.

Margrete havde danset Borddans med Kontoristen, der ikke havde vovet sig til nogen anden Dame end sin første Ulykkesfælle. De var blevne anbragte ved et lille Bord til otte Personer, hvor de modtoges som Folk, der sætter sig ind til et sluttet Selskab i en halvfylt Kupé. Men ét Sted maatte de to Stakler jo krybe hen, og overalt havde de mødt gnavne Ansigter, hvor de nærmede sig et Bord. Man sluttede sig sammen, man skød Stolene ind imod Kuvertet, som var Pladsen optagen, eller en Dame raabte højt: »Aa, Andrea, her har vi Plads til dig, vi holder den fast!« Saa strandede de ved et tilfældigt Bord og hagede sig fast trods fornemme Blikke, men smagte næppe den gode Mad eller drak den fint tempererede Champagne.

Ved Siden af dem taltes der et Sprog, som Margrete knap forstod, saa fuldt af københavnske Slangord og af Hentydninger til ukendte Personer og Ting kom det fra de unge Menneskers Læber. Margrete var desuden for stolt til at lytte efter; heller ikke med sin Kavalier formaaede hun at tale; de sad tavse og uænsede. Han

syntes, hun var nydelig og vilde gjerne gjort sig behagelig, men Forlegenheden kvalte Ordene i hans Mund; hun fandt ham saa klodset og grim som han i hvert Fald tog sig ud overfor de mange kønne og helbefarne Fyre, der fandtes i Salen.

Alligevel var Souperen en forholdsvis taalelig Tid; langt værre var det at sidde over inde i Dagligstuen, medens Dansen gik lystigt i Salen. Inde i den lille Dagligstue — der var flere smukke Værelser i Rad — opholdt sig til Stadighed nogle ældre Damer, Veninder af Fruen, og Margrete led alle den saarede Stoltheds Kvaler, naar en af disse venligt henvendte nogle Ord til hende. Men ogsaa naar Fætteren engang imellem pligtskyldigst inklinerede for hende, snøredes hendes arme Hjærte sammen i usigelig Vê. Da hun éngang geraadede i en Tur, hvor Damerne skulde inklinere for Herrerne, turde og vilde hun ikke nærme sig nogen Kavalier, men gik lige ind Dagligstuen igen. Og fra det Øjeblik sagde hun, at hun led af Hjærtebanken og ikke kunde taale at danse. Hun borede sig ind i en Sofa og bladede i Albumet, besaa' de uendeligt mange Fotografier uendeligt mange Gange uden at se dem og